

Олена СОЛОГУБ,

вчителька 4-В класу Миколаївської ЗОШ № 42

Мої талановиті діти

В нашій школі вже понад 20 років успішно працює музичний дитячий театр "ДО-МІ-СОЛЬ-КА". Цей театр унікальний тим, що складається з учнів одного класу, звичайного, не відібраного за музичними здібностями.

У 2009 році мої діти стали "До-мі-соль-ками". В класі 32 учні. Серед них 18 дітей з логопедичними вадами, скуті у рухах, мають дуже слабенькі вокальні навички. Одиниці моїх дітей вміють співати.

Але в кінці року учні зайняли 1 місце в районному Конкурсі театрального мистецтва. За 4 роки наші керівники педагоги-музиканти Суркова Т.І. та Данилова Н.І. поставили з моїми дітками 4 музичні спектаклі: "Кресало", "Веселий квартет", "Ку-ку-рі-ку", "Площа паперового годинника".

У 2012 році мої "До-мі-соль-ки" отримали 1 місце в обласному етапі Всеукраїнського відкритого фестивалю дитячих театральних колективів "Світ надії Дивосвіт" (номінація "Музичний театр". І це серед професійних колективів, гуртків, музичних шкіл, де відібрані діти.

"До-мі-соль-ки" показали багато вистав і для учнів школи, і для батьків, і для вчителів, і для директорів шкіл міста, і для дошкільнят. Але зірковою хворобою мої дітки не захворіли. Вони залишились звичайними, добрими, чуйними, відповідальними дітьми. І ще – вони відчують себе однією родиною, де кожен отримує підтримку, пораду, співчуття.

Лілія ТАРАСЮК,

вчитель-методист Житньогірської ЗОШ І-ІІІ ст.,
Рокитнянського р-ну Київської обл.

Наш клас – сім'я для нас!

Що таке твоя родина?
Мама, тато... Україна...
Ми ж добавим, що для нас
Вся родина – рідний клас!
Всі дитячі наші роки
Де проходять? – на уроках.

У 2013 році найріднішими стали для мене 12 дівчаток і 6 хлопчиків. Веселі, розумні, завзяті, дружні, слухняні, добрі, найкращі!!!

Все ми робимо разом: і мандруємо у Країну Знань із казковими героями, долаємо відстані у царство Математики на "летючому кораблі", виручаємо з біди братів наших менших – птахів і тварин взимку у пташиних їдальнях, не проходимо повз людське горе в акціях "Милосердя" та "Уклін

Вам, ветерани". І завжди в русі, з любов'ю, довірою і повагою один до одного. А які чудесні свята проводимо ми разом з батьками та рідними!

Підтвердженням цього стало найкраще свято "Прощання з Букварем", на якому прозвучали ще й такі вірші:

Все гуртом ми робим дружно:
Покарання сприймем мужньо,
Нагороди всі розділим,
Все, що темне – зробим білим,
Бо у нас не просто клас,
Бо наш клас – сім'я для нас!

Отак працюю в рідній Житньогірській ЗОШ, що на Рокитнянщині, вже 31 рік, і ніскільки не шкодую ні про що, а радію моїй великій родині...

Марія ГАВРИЩУК,

вчителька Задарівської ЗОШ І–ІІІ ст.,
Монастириський р-н, Тернопільська обл.

Клас творчих і талановитих дітей

На заході України, на Тернопільщині, у мальовничому селі, розташована наша Задарівська загальноосвітня школа І–ІІІ ступенів. Навчається у ній невеличкий 3 клас, в якому всього 9 учнів: 5 дівчаток і 4 хлопчики. Учні класу красиві, розумні, старанні, здібні і дуже талановиті. Найбільшим захопленням у дітей є виготовлення виробів з модульного оригамі. Оригамі – це мистецтво складання паперу.

На перший погляд це не просто, бо тут використовуються різні схеми згинок і складок.

Але діти швидко опанували це мистецтво і самостійно можуть виготовляти складні фігури. На рахунок у дітей є багато цікавих робіт, а саме: "Веселий кораблик", "Пасхальний котик", "Сім'я зайчиків", "Лебідь-красень", "Святковий торт", "Киця Мура", "Мудра сова", "Слоник Топко", "Соняшники у вазі", "Кактуси", "Мухомори", різні вази із квітами.

Свій нахил до творчості діти реалізують і в навчанні, бо звикли все робити добре.

Нехай щастить вам, мої юні таланти!

Тетяна ПАВЛЕНКО,

вчитель початкових класів та музики
Тахтаулівського НВК Полтавської обл.

Наш дружний клас

Наш клас – це 16 пар допитливих очей, 16 пар прудких ніжок, 16 пар завжди чимось зайнятих рук, безліч запитань, які потребують безлічі відповідей. Наш клас – це невелика, весела родина 4 класу Тахтаулівського НВК – 12 хлопчиків та 4 дівчаток.

З 1 класу ми завжди тримаємося разом, підтримуємо один одного у різних ситуаціях. Школа – це наш другий рідний дім, а клас – наша рідна сім'я.

Без нашої участі не проходять виховні години та конкурси в школі. Ми завжди вболіваємо один за одного, радіємо та сумуємо разом. Ми пишаємося тим, що ніхто не вважає себе кращим за інших. Дружба і повага допомагають вирішувати всі питання, які виникають у колективі. А виникали ці прекрасні риси – дружба, повага, бажання прийти на допомогу однокласникам – ще тоді, коли ми вперше прийшли до школи. Нагадували ми тоді маленьких зляканих пташенят.

Ми наполегливо навчаємося, працюємо над собою, а ще можемо добре розважатися. Наші перерви сповнені ентузіазму та емоцій. На уроки йдемо з усмішкою, з надією, що дізнаємося щось нове та незабутнє.

Як у кожній родині, у нас є багато спільних інтересів. Ми граємо в шахи, шашки, майже в усіх нас вдома є домашня тваринка, про яку розповідаємо, демонструємо фото. Також у багатьох є хобі: колекціонування журналів, наклейок, машин, іграшок. Коли ми збираємося на перервах, то завжди маємо про що поговорити.

Брати участь у різноманітних конкурсах – рідна стихія нашого класу. Мабуть, тому у нашому класі є майбутні математики, знавці української мови, юні біологи, юні шахісти, художники та спортсмени. Ми такі схожі і в той же час відрізняємося один від одного.

Усе наше шкільне життя насичене багатьма подіями, та яким би не був наш графік занять, ми відпочиваємо, виїжджаємо на природу, здійснили екскурсійні подорожі до м. Харкова та до м. Чутове. Це дає нам можливість пізнати такий цікавий світ і пізнати один одного. Адже ніщо не споріднює душі так, як долання дороги разом.

Ми звичайні хлопчики та дівчатка, галасливі, невгамовні, часом навіть вередливі, але все одно найвеселіші, найрозумніші, найдружніші, а тому – неповторні.